

Yedi Yıldızın Ecesi

– *buket-cihan* · 16 Ocak 2011

Sesinde ürperen yağmurlar diziliyor kirpiklerime içime doğru ince ince ağlıyor
gözlerim
ne zor şimdi yutkunmak boğazımda buz tutan damlaları.
Geçmişin aralanan penceresinden savrulurken efkârımın kara tülleri...
Sürgünden döndüğüm bu ilk gün,neden geçmişle geleceğin kol gezdiği bu köprüdesin ?
Kibrin buzdan kalesini erittin de mi geldin...Onurun demirden dağlarını yıktın da mı geldin sevgili ?

Sarmaşıklar kuşatırken siyah beyaz resimleri gelinciğin göğsümde son nefesini vermesi gibi,
Neden dönüp dönüp yeniden sevdim seni ?
Beklemek en koyusudur sessizliğin bir çıtırtıda tuz buz olursun.
Ondandır belki şimdi bir merhaban ile yerle bir ettiğin beni,
İntihardır hercâi gözlere bakmak şimdi. Ya halâ havalanıyorsa gözlerinden gökyüzüne serçeler
Halâ geçiliyorsa O sonsuz yıldızlı gecelere,
Ya halâ ilk yaz günü gibi ısıtıyorsa içimi bakışların

Ne çok ıslattım göğsünü Gecelerin.!
Ayrılığa kamaşan hercâi gözlerini özleyerek...
Ah sevdamin yaralısı, yenik gelincik, ah kara duvaklı gelinim benim.
Sokul geceye sokul ve ağla...
Düşlerini süsleyen yedi yıldızın ecesidir ve hiçbir serçenin yıldızlara ulaştığı görülmemiştir.
Uyma dedim uyma kuşlara...
Daha yıldızlara varmadan vurgun yemiş serçeler düşer avuçlarımıza.
Yaramı anlatan kızılığında can çekişir ruhum. Teninin rengi ki lugâttır sevdamin kızıl ve kara uyma dedim.
Uyma kuşlara...

Kanıyor bak gizli gizli kefene hazırlanan bileklerim ondandır alnıma kızgın mührünü vuran hasrete gülümseyişim
Ömrümün son dönemecidir ey sevgili yarım kalan sevdalar bırakılırken dünyanın O son gününe
Bekleyeceğim seni kanlı çarمیhta dünyanın son günü bekleyen İsa kadar
Oysa ne zor şimdi ben yalnız seni sevdim demek çaresizce sevdim, devasız dermansızca sevdim
Sürgünden döndüğüm bu ilk gün neden geçmişle geleceğin kol gezdiği bu köprüdesin
Kibrin buzdan kalesini erittin de mi geldin... Onurun demirden dağlarını yıktın da mı geldin sevgili

Bak ayrılığın zehir kokulu nefesinde dokunuyor yeni doğmuş bir yıldız kayıveriyor gecenin kara

teninden

Siliniyor hercâi gözlerde çocuksu bakışlar yıllanmış hüzünlerle uğurluyor rüzgara karşı ağlayan serçeler
Yenilmeden başkaldırıyor bozkırın azgın rüzgârlarına incecik boynu ile asi gelincik
Üstünde yürüdüğü köprünün altında çalgınca köpürüyor günün ilk ışığını uyandıran dalgalar
Ah sevdamin yaralısı, yenik gelincik, ah kara duvaklı gelinim benim
Sokul geceye sokul ve ağla...
Düşlerini süsleyen yedi yıldızın ecesidir ve hiçbir serçenin yıldızlara ulaştığı görülmemiştir

BUKET CİHAN TEMÜR